తనకున్న
బలహీనతకు
పుస్తకాలతో
తృప్తిపడే ఆమెకు
దొరికిన అనుభవం?

వీక్నెస్

దేశినీడి కథ

మూడురోజులుగా తుఫాను. అసలే చలి దానిపై ఒంటరితనం రూమ్‌లోంచి బైటికొచ్చి బైకె చూసాను. చీకటిపడటానికి ఇంకా చాలా టైముంది. ఆకాశం మేఘాలతో ముసుకుంటుంది. తుంపర్లు ఇంకా కొద్దికొద్దిగా పడుతున్నాయి.

టైంపాస్ కోసం ఏదైనా ప్రోగ్రాం కోసం కొద్ది దూరంలో వున్న మా ఫ్రెండ్స్ రూమ్‌కెళ్ళాను. మంచం మీద కూర్చుంటూ "ఏంట్రా ఈ తుఫాన్ తగ్గేట్టు లేదు" అన్నాను. స్వయం పాకం చేస్తున్న సుబ్రమణ్యం వంక చూస్తూ.

"తుఫాన్ సంగతి తరువాత! మా రూమ్‌కెందుకొచ్చావో విషయం చెప్పు".

"ఏముంది ఏదో ప్రోగ్రాం పెట్టమంటాడు" అన్నాడు నా ప్రక్కనే పడుకుని పుస్తకం చూస్తున్న శివ.

"నిజమేరా! సుబ్రమణ్యం ఏదైనా ప్రోగ్రాం పెట్టుకుందాం?"

"రాత్రి పిక్చర్‌కి రమ్మంటే పెద్దపోజేశావ్? ఇప్పుడు నీకు మేం కంపెనీ ఇవ్వాలా? మేం నీకెలా కనబడుతున్నాంరా?"

"వరేయ్! ఈ రోజు కాదు కాని ఓ రెండు రోజులు పోయాకా ప్రోగ్రాం పెట్టుకుందాం! ఇంటి దగ్గర్నుంచి ఎంవో ఇంకా రాలేదురా?" అన్నాడు శివ.

"అలాగే" అంటూ రూమ్‌లోంచి బైటపడ్డాను.

మేం నల్గురు ఫ్రెండ్స్ ఫ నల్గురూ డిగ్రీ చేస్తున్నాం. బోసు నేను కాంట్రాక్టర్ ఇంట్లో ఓ పోర్షనే ఖాళీగా ఉండటంతో మేమిద్దరమే ఉంటున్నాం. శివకి సుబ్రమ

ణ్యానికి కూడా మాకు దగ్గర్లోనే వుండేలా రూప్ [illegible]సాం. హాలీడేస్‌లో అందరం జాలీగా తిరుగుతాం. బోసు ఎవరికో సీరియస్‌గా ఉంటే వాళ్ళ వూరెల్లాడు. నేనే ఒంటరిగా మిగిలిపోయాను. ఈ తుఫాన్ వల్ల మరీబోర్‌గా ఉంది. ఇంక ప్రోగ్రాం లేక టైంపాస్ కోసం నేనొక్కడ్నే కెళ్ళాను.

పిక్చర్ చూసానే కాని! మనసంతా

హీరోయిన్ మీదే ఉండి పోయింది. చూసిం ది తెలుగు సినిమాయే అయిన మళయాళా న్ని తలదన్నేలా ఉంది. ఓ సీన్లో పైటజారుద్ది గుప్పిట లొంగని హృదయ సంపద బిగుతైన జాకెట్లో బంధించబడి జాకెట్ మధ్య హుక్సులు తెగి బందవిముక్తికి ఎదురు చూస్తున్నట్లు చూపించారు. హుక్సులు తీస్తే వురకలై ప్రవహించేలా ఎక్స్‌పోజ్ చేసారు. ఆ సీనే హాలు బైటకొచ్చిన బుర్రదొలి చేస్తుంది.

చలిగా వుంది తుంపర్లు ఇంకా పడుతూ నే ఉన్నాయి. చలికి వళ్ళు జలదరిస్తుంది. సిగరెట్ ముట్టించి అరచేత్తో మొహాన్ని అడ్డుకుని థియేటర్ ముందునిల్చున్నాను.

నాకు కొంచెం దూరంగా చీరను ఓ చేత్తో మోకాళ్ళ వరకూ పైకెత్తి, రెండో చేతిని బిగించి చీరపట్టుకున్న మోచేతిని పట్టుకుని చలికి వణుకుతూ నాకు దగ్గరగా వచ్చింది, మా ఇంటి ఓనర్ భార్య కృష్ణవేణి.

"దూరం నుంచి చూసాను నీవో కాదో అనుకున్నాను. పిక్చర్‌కొచ్చిన వాడివి నాతో కూడా చెప్పొచ్చు కదా! ఇద్దరం కల్సే వద్దుం."

"లేదండీ మా ఫ్రెండ్స్ రూమ్‌కెళ్ళి అట్నుంచి అటే వచ్చాను."

"మీ అంకుల్ వూరెళితే బోర్‌గా వుండి"........

మా ఇంటి ఓనర్ భార్య మేముండేది వాళ్ళ రూమ్‌లోనే వాళ్ళాయన పెద్ద కాంట్రాక్టర్ నెలకు సగం రోజులు కేంపులతోనే సరిపోద్ది ఆయనకి. పట్టుమని వారం రోజులు కూడా ఇంటిపట్టున వుండడు దానికి తోడు సెకెం డ్ సెటప్.

కృష్ణవేణిగారి వయసు 30 లోపే ఉంటుం ది. రంభంత అందగత్తె కాకపోయినా ఏదో ఆకర్షణ వుంటుంది ఆ ముఖం మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపిస్తుంది. ఇంకా పిల్లలు లేరు. అందుకేనేమో ఎప్పుడూ నవయవ్వనంతో పిటపిటలాడుతూ కనిపిస్తారు.

"అదేం ఏం మాట్లాడవ్"?

"ఏం లేదండి చలిగా ఉంటేను"?

"చలిగా వుంటే మాట్లాడకూడదేమో? మాకు తెలియదులే!" కవ్వింపుగా అన్నారు. పెదాలు దాటని చిన్న చిర్నవ్వు నవ్వాను.

"ఆటో పిలు"

"ఎందుకండి నడిచేపోదాం?" ఆమె వైపు తిరిగాను. ఆమె మోచేతిని బిగించి పట్టుకోవటంతో ఎదపొంగులు జాకెట్లోంచి పొంగి తొంగి చూస్తున్నాయి. గుండ్రని బంతుల్ని సగానికి కోసి అతికినట్లు కనిపిస్తు న్నాయి. నా చూపులు అక్కడే కొట్టుకుం టున్నాయి.

"చలిలో నడిచెల్లటమా"...... అనేంత వరకూ నాచూపుల్ని మరల్చుకోలేక పోయా ను.

ఆటోలో ఓ మూలకు ముడుచుకుని కూర్చు న్నాను. కావాలనో లేక కుదుపులకో కొద్ది కొద్దిగా భుజాలు తగిలేవి. తగిలినప్పుడల్లా షాక్ కొట్టినట్లయి పోయేవాడ్ని. నా ఆకారం ఎంత బుద్ధిగా వున్నా నా మనసంతా ఆమె శరీరంపైనే పాకేది.

ఇంటికొచ్చేసాం. ఆటో ఆగింది. డబ్బులు తనే ఇచ్చింది. రూమ్ తాళం

తీయబోతున్న వాడ్ని "మీ ఫ్రెండ్ లేదుక దా! వెళుదువ్‌గాన్లే!" అని అన్నారంతే ఏదో అజ్ఞాత శక్తి నన్నావరించినట్లు మంత్రించిన ట్లు ఆ వెనకనే అలా వెళ్ళాను. వాళ్ళ బెడ్‌రూమ్‌లో నన్నుకూర్చోమని టవలిచ్చి నన్ను తల తుడుచుకోమన్నారు. చీర మార్చుకోటానికి ప్రక్కరూమ్‌ కెళ్ళారు. తలరుద్దుకుని మంచంమ్మీద కూర్చుని డ్రస్సింగ్ వంక చూసాను. కృష్ణవేణిగారు చీర మార్చుకోవడం క్లియర్‌గా కనిపిస్తుంది. తడిచిన జాకెట్లోంచి బ్రా స్పష్టంగా కనిపిస్తో ంది. ఆ క్షణం ఆ దృశ్యం ఎంతో రమ్యంగా కనిపిస్తోంది. ఆ పాలరాతి పోత శరీరంలోంచి వింతకాంతి అద్దంలోంచి రిఫ్లెక్షనిచ్చి నా కళ్ళకు సూటిగా తగులుతుంది. లంగాకు జాకెట్టుకు నడుమ కుచ్చీళ్ళు దోపే చోట కనిపించీ కనిపించకుండా వుంది లోతైన నాభి. నడుం దగ్గర చిన్నమడత ఎత్తయిన హృదయసంపద నావంక చూసి సవాల్ చేస్తున్నట్లు అనిపిస్తున్నాయి. ఒక్కసారిగా గిలిగింతతో ఒళ్ళు జలదరించింది. నిజమా? కలా? అని నన్ను నేనే నమ్మక తనివి తీరక అలా చూస్తూనే ఉండిపోయాను. వయసు వేడికి శ్వాసభారంగా ఉంది. కన్నార్పకుండా ఆ సౌందర్యాన్ని చూస్తూనే ఉన్నాను. కుచ్చీళ్ళు సరి చేసుకుంటూ "ఏంటి చూస్తు న్నావు"? అన్నారు.

"ఆ ...ఏం....ఏంలేదు. ఇక్కడ పుస్తక ం ఉంటేను" అంటూ డ్రస్సింగ్ టేబుల్ మీద అర్ధనగ్నపు సోయగాలతో నిండి ఉన్న పుస్తకాన్ని తీసుకుని చూస్తున్నాను. లోపలికొచ్చి "అది చూస్తున్నావా"? పాడై పోతావేమో"?

"ఏంటండిది"?

"పెద్ద తెలీనట్లు! అదేం పుస్తకమో తెలీనట్లే మాట్లాడేవ్"?

"తేలీకేం! తెలుసు ఇలాంటి పుస్తకం ఇక్కడ".......

"ఓహో అదా! మనిషికో వీక్నెస్.....ల లాగే నాకు"

లౌక్యం!

"వ్యాపారంలో ముఖ్యంగా నిజాయితీ, లౌక్యం చాలా అవసరం. నిజాయితీ అంటే తెల్సు కదా!
... వచ్చినా, ఇచ్చిన మాట
మురళికి వ్యాపార
... డాడీ"
"ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో ... ఇవ్వకపోవట మే"

– ఎం.బి.కళ్యాణి (బెండమూర్లంక)

''అంటే''

''నాకు నిద్ర రానప్పుడు ఆ పుస్తకం చూస్తాను అప్పుడు హాయిగా నిద్రపోతాను.'

''అంకుల్ చదువుతారా''?

''మీ అంకుల్ ఇంటిపట్టున లేనప్పుడే ఇలాంటివి.''

''ఆయన చూస్తే''.......

''అమ్మో''.......

వుండు వస్తాను అంటూ లోపలికెళ్ళారు.

''కాఫీ తీసుకో''?

''ఇంత రాత్రి వేళ కాఫీ!....నాకు నిద్రపట్టదు''?

''అంటే''......

''ఎలాను మీ అంకుల్ లేరు గదా! జస్ట్ టైంపాస్''

''ఇన్నాళ్ళు కృష్ణవేణిగార్కి పిల్లలెందుకు లేరో ఇప్పుడర్థమైంది.

పుస్తకం చూస్తూ కాఫీ త్రాగుతున్నాను. కాఫీ త్రాగుతూ నా ప్రక్కనే కూర్చున్నారు.

''పూర్తిగా చదవకు నిజంగా పాడైపోతాం''?

''అంటే''....అన్నాను.

విసురుగా పుస్తకాన్ని లాక్కుని ''ఇది పదివితే పిచ్చికలలు వస్తాయి అందుకు.'' ''విసురుగా లాగేప్పుడు ఆమె వక్షం నాభుజాన్ని అదిమి షాక్ కొట్టినవాడిలా ఆమె సమాధానం కూడా వినిపించుకోకుండా వాటి వంక అలానే చూస్తూ ఉండిపోయాను.

''చెప్పనా అప్పుడే నీలో మార్పు కనిపించింది'' అంటూ వక్షం తగిలేలా నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూసారు.

నా శ్వాస ఆగిపోయింది. సూటిగా చూసే కళ్ళవైపు చూస్తూ మృదువుగా పెదాలను అదిమాను అంతే రెండుచేతులతో నన్ను బంధించి నాకు వూపిరాడకుండా బలంగా అదిమారు.

నాలో కోరిక కట్టలు తెంచుకుని కనిపించిన చోటల్లా ముద్దులతో అద్దేశాను. కళ్ళు మూసుకుని శరీరంతో కలబడిపోతున్నాను.

''నీవు పెద్ద బుద్ధుడవనుకున్నాను. ఒకరి శరీరం మరొకరు పెనవేసుకుని కాలాన్ని స్థంబింప చేసి స్వర్గసీమలను చేరుకోవాలను కున్న క్షణం కోసం పోరాడి అలసి అలాగే ఒకరి ముఖం ఒకరం సిగ్గుపడుతూ చూసు కున్నాం.

''ఈ రాత్రి ....ఏదో పొరపాటు జరిగింది. ఈ విషయం ఈ రాత్రే మర్చిపో నీవు బుద్ధిగా చదువుకో డిగ్రీ పూర్తయ్యేవర కు ఏ చెడు తిరుగుళ్ళు తిరక్కు ఇది నీకోసమే చెబుతున్నాను.

వాద్వారా ఆడదంటే నీ దృష్టిలో మంచి కగా కనిపించవచ్చు. డబ్బుకోసం వళ్ళమ్ము కునే వాళ్ళు ఒక రకం సుఖం కోసం డబ్బు ఖర్చు పెట్టేవాళ్ళు ఒకరకం నీవనుకోవచ్చు. పరిస్థితులు సక్రమంగా ఉంటే ఏ ఆడది ఏ మగాడికి లోకువ కాదు. అది సక్రమంగా లేనప్పుడే పక్కింటి వాడికి కూడా ఆడది లోకువగా కనిపిస్తుంది. నేను రెండో కోవకు చెందినదాన్నే కాని! అందరిలా బరితెగించలే దు.

నా వీక్నెస్‌ని ఒక పుస్తకం రూపంలో తృప్తి పొందుతున్నాను. నా గురించి నిజం తెలిసింది నీ ఒక్కడికే.''

ఆ మొదటి అనుభవాన్ని రుచి చూసిన నేను మళ్ళీ ఆమె ముఖం కేసి సూటిగా చూడలేక పోయాను.

ఏదో పొరపాటు చేసాను అనుకున్నాను.
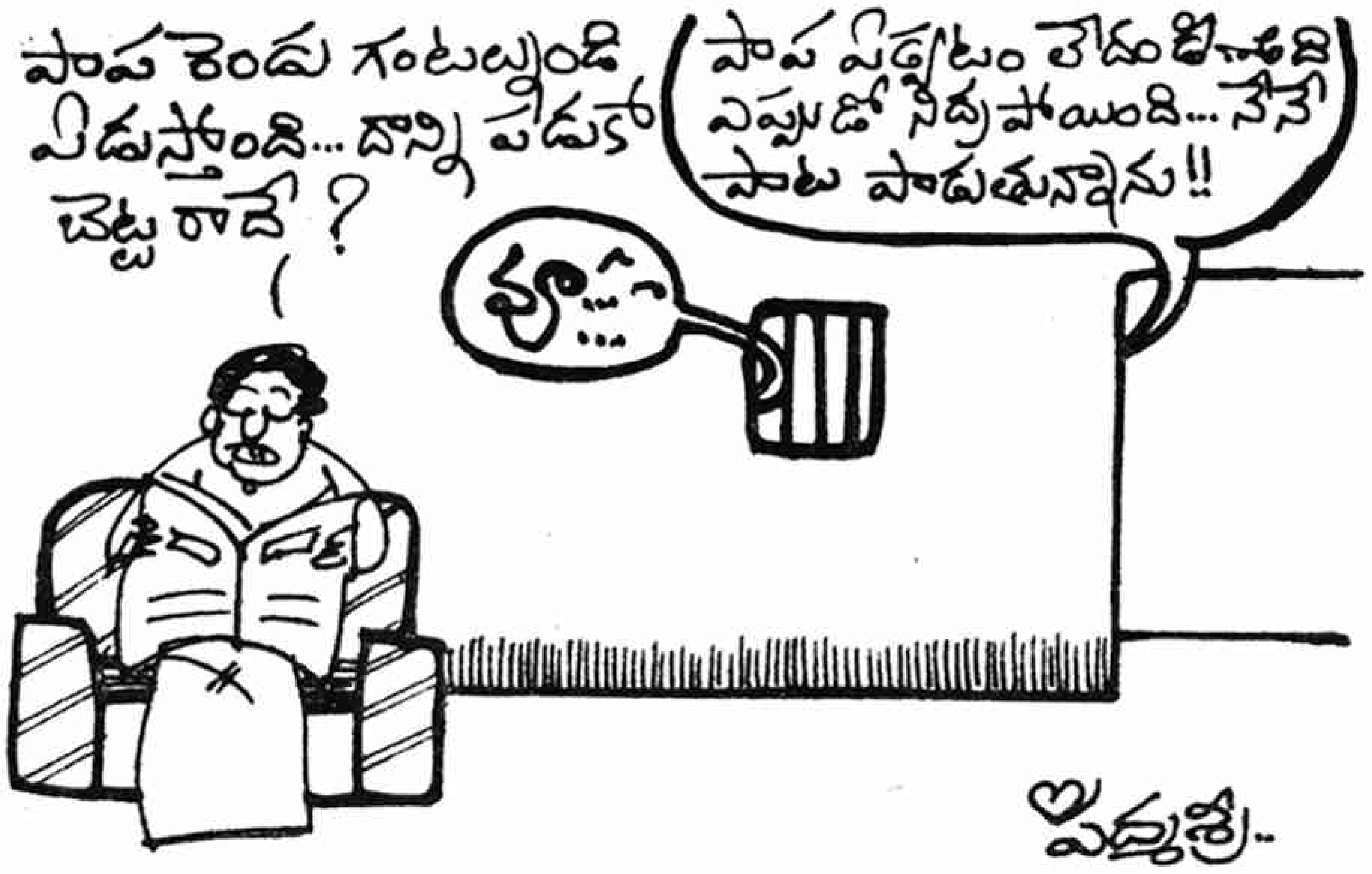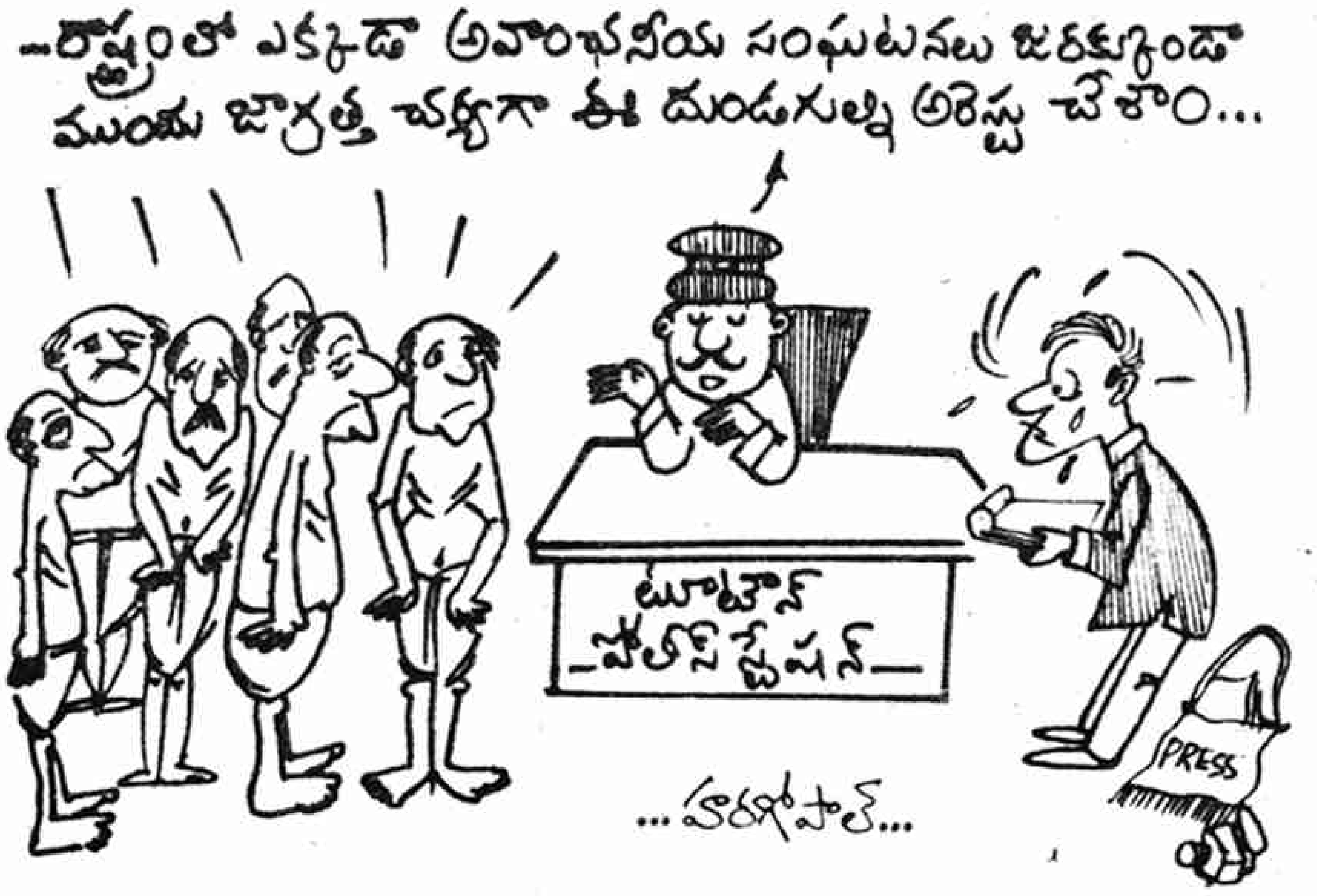
వేసవి సెలవులు రావడంతో ఇంటికి వచ్చేసాను. ఓ నాలుగు ఫోటోలు నాముందు పడేసారు. నీకిష్టమైన అమ్మాయిని ఎన్నుకో అని.